

velikih vinskih tčjih. Nekoliko okrepčani se vzdignemo ter se podamo cerkvice ogledovat. Prvo kar ogledovalca v oči dirne, je železna veriga potegnjena po zunanji steni, potem pa številne podkove pribite po cerkvenih vratih. Veriga pomeni nebesko pomoč, koje sv. Lenart donša nedolžnim jetnikom, podkove pa spominjajo, da so nekaj tudi po teh krajih pustošili turški kot blisk hitri konjeniki. Cerkev sama je uboga, znotraj vsa vlažna in z zelenim plesnivcem prevlečena, torej za hišo božjo malo pristojna. To menda tudi mežnar priznava, ker jo rabi za hladno klet in v njo postavlja sklade z mlekom in smeteno; tudi kibla ali tunja z zabelo ali zaseko je bila zraven. O cerkvenih miših je pravoč, da pogosto stradajo; no, tem pri sv. Lenartu se dobro godi! Zapustivši cerkvico prišli smo najprvle do studenca, o katerem pravijo, da ga je ljubljanski škof Hren mimo gredé blagoslovil; vodo ima res posebno dobro. Na poti dalje naprej smo še tu pa tam našli kak debel mecesen, ali redko bili so sejani, večjidel bil je gozd le samo drobičje. Preplazivši še jeden brežič stali smo planini na hrbtu, 4499 črevljev visoko nad morjem. Po vrhu planine se vije borna cesta, ki dela mejo med Koroško in Štajersko. Tukaj stegnem svojo desnico in njo pruzim tovarišu, ki je stopal kaj urno na strani, in tako sva si iz Koroškega na Štajersko črez mejo segnola v roke.

Sedaj storimo še nekoliko stopinj in pred oči se nam prikažejo belo-sive solčavske planine. Obsevalo jih je prelepo rumeno solnce, svitale se so v zlatej bliščobi. Kakor tili duhovi so se spinjale v modre visočine neizmerno lepega, čistega neba. Stale so te goličave pred nami, kakor da bi jim za ves svet ne bilo čista nič mar; še ljubeznjive zelenjave ne trpijo na sebi, neobčutne za drug svet kažejo mu ponosno svoja gola rebra; še sneg, ki na njih pada, otesajo raz sebe v grozne globočine, kder malo kedaj popolnem skopni. Ojstrica je 7426 črevljev visoka in je dobila res primerno ime, nje hrbtišče je najbolj ojstro; sosedna njej Rinka se spinja še više v nebo, namreč 8082 črevljev, vendar njena glava je bolj širna in debela od drugih; divje koze skakljajo po visokem pečevju, toda pravijo, da jih je vedno menje videti; preveč jih lovec nadlegujejo; lepa je tudi Braua, Sedlo, Baba, Škarje in druge veličastne gore. Dolgo smo strmeli in gledali ta čudni skalni svet, potem pa smo začeli doli korakati proti podružnici sv. Duha, ki že pripada Solčavi. Mala cerkva je čedno opravljena in okinčana in ima tudi male orgle. Stoji na prijaznem prostoru, vendar še visoko na planini. Sedaj se nam je pot močno nagnila; bilo je, kakor da bi po strehi hodili; steza je ozka, tu pa tam z grmovjem zaraščena ter je dolgo držala tik groznih prepadov. Ko bi le jedenkrat krivo stopil, zvrnil bi se v neznan globočino in se razbil. Zato mi je sicer živahni jezik omolknil, oči niso nikamor pogledale,

le na stopinje prednikove so varno pasile, dokler nismo prišli v dolino, kder prelepa Savinja kaj bistro šumi. Domači g. kaplan so mi pravili, da po letu na poti, po kateri smo v dolino prišli, gad za godom poležava in se na solncu greje. Pred človekom se na stran pomikavljajo, hudobni niso, ako jih nikdo ne razdraži. Hodili smo še nekaj časa kraj šumeče Savinje, potem zagledali rudeč zvonik in kmalu bili smo v — Solčavi.

(Dalje prih.)

Smešničar I. Velikanska Donava in rib bogata Tisa ste se razlili po neizmerni ogerski planjavi ter spečega zajčeka nemilo vzbudili. Zajček v sili spleže na vejevno drevo, pod katerim je spal. Drugi den ga iz vasi zagleda nek. Magjar in sklene zajca živega vloviti. Zasede čoln in se pelja po zajca. Toda, ko je Magjar po jedni strani plezal na drevo, je na drugi zajček iz drevesa skočil v čoln in se po valovih srečno odpeljal zapustivši nesrečnega Magjara namesto sebe na drevesu!

Razne stvari.

(Oblika „Slov. Gosp.“) hoče nekdo v Sevnici pri Savi imeti spremenjeno tako, da bi postal „Slovincu“ podoben. To mislimo nikakor ne kaže, sicer pa ima tukaj odločiti občni zbor tiskovnega društva.

(Borovlje na Koroškem) bile so v velikej nevarnosti do tal pogoreti, k sreči se je ogenj še o pravem času ukrotil. Pogorel je samo pek.

(Petrolej) so neki sleparji nalašč gledé cene visoko nagnali z lažni, da je v severni Ameriki petroleja zmanjkalo; sedaj velja zopet 36 fl.

(Stekel pes) je iz Celja bežal mimo Vojnika naprej, pse in kokoši na poti trgal in 8 ljudi ugriznil. Še le v Doberni so ga ustrelili. Ljudje so si v strahih nevedoči, kaj se bo z ugrizjenimi reveži zgodilo.

(100 let) star je postal avstrijski zdravnik dr. Lederer, ki pa sedaj v Saksonskem živi. Mož je še tako čvrst, da je te dni nekomu zlomljeno roko vravnoval.

(Za šolo v Planini) so svitli cesar darovali 300 gl.

(Sprememba v lavantinski škofiji.) Č. g. M. Šket je postal provizor na Polzeli. — Kaplanija v Smartnu pri Šaleku ostane začasno izpraznjena.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. g. g. Erjavce, Terjašek, Vraz Ivan, Slanič, Bezjak (ustn. dopl.), Arzenšek, Stanjko, Korošec, Feichtinger, Sovič po 11 gl.; — Geč 2 gl., Naprodnik 2 gl., Kocuvan 2 fl., Brglez 1 fl., Napotnik 1 fl.

(Dražbe) v tretje 9. jan. Matija Just v Stranicah 892 fl. 10. jan. Jož. Ostruh v Zlakovi 1400 fl. Matija Spes v Staremslemenu 575 fl. 11. jan. Jožef Jereb v Stranicah 6095 fl. Jozefa Murnik v Bistriči 8300 fl. 12. jan. Franc Lovrenčič v Račah 1960 fl. Alojz Hofbauer v Konjicah in Ana Bela v Tronkavi.